

Anti-pestprotocol basisschool de Schalm

Inleiding	2
Wanneer is er nu sprake van Pesten of pestgedrag?	3
Voorwaarden om pestgedrag aan te kunnen pakken:	4
Preventief pestbeleid	5
Het klimaat van de School	6
Indien er toch sprake is van pestgedrag.	7
Vijf sporen aanpak:	8
Hulp aan de pester	9
Hulp aan het gepeste kind	10
Hulp aan de zwijgende middengroep	11
Hulp aan de ouders	12
Mogelijke signalen van de gepeste	13
Stappenplan anti-pestprotocol	14
1. Signaleren door ouder/ leerkracht.	14
2. Individueel gesprek met pester/ gepeste.	14
3. In gesprek met de meelopers (wanneer hier sprake van is)	14
4. Bepalen of er een gesprek in de groep plaatsvindt	14
5. Afspraken maken met ouders.	14
6. Inschakelen MT.	15
7. Inschakelen Externe hulp.	15
8. Schorsing/ verwijdering.	15
Grensoverschrijdend gedrag.	16
Stappenplan grensoverschrijdend gedrag:	17
protocol cyberpesten	18
Effecten.	18
Verantwoordelijkheid van de school	18
Hoe wil de school cyberpesten voorkomen.	18
Wat zie je terug op onze school	19
Evaluatie	20

Inleiding

Dit pestprotocol heeft als doel om alle kinderen zich bij ons op school veilig te laten voelen, zodat zij zich optimaal kunnen ontwikkelen. Door elkaar te steunen en wederzijds respect te tonen stellen we alle kinderen in de gelegenheid om met veel plezier naar school te gaan! Het is opgesteld om goed te kunnen reageren op situaties waarin een kind wordt gepest of pest. We doen dat door regels en afspraken zichtbaar te maken voor kinderen en volwassenen zodat als er zich ongewenste situaties voordoen, zij elkaar kunnen aanspreken op deze regels en afspraken. Leerkrachten en ouders uit de MR onderschrijven gezamenlijk dit pestprotocol.

In de dagelijkse praktijk zijn wij, het team van de Schalm, veelal bezig met de kinderen: hoe gaan we respectvol met elkaar om. Het sociaal-pedagogisch klimaat staat voor ons voorop. We zijn preventief bezig om pesten te voorkomen.

Vanuit de onderbouw leren we de kinderen om voor zichzelf op te komen als er iets gebeurt wat ze niet willen.

De volgende stappen worden aangeleerd:

1. Zeg stop, dat wil ik niet
2. Gaat het toch door, vertel het de juf of meneer.

Wanneer is er nu sprake van Pesten of pestgedrag?

Een definitie van pesten op school luidt als volgt: “Pesten is het systematisch uitoefenen van psychische en/of fysieke mishandeling door een leerling of een groep leerlingen van één of meer klasgenoten, die niet (meer) in staat zijn zichzelf te verdedigen.”

Op Basisschool de Schalm gebruiken wij onderstaande definitie:

- Er is sprake van pesten als iets regelmatig gebeurt en als het moeilijk is voor de leerling die gepest wordt om zich te verdedigen (machtsverschil).

Een leerling wordt gepest als :

- een leerling, of een groep leerlingen regelmatig vervelende of gemene dingen tegen hem of haar zegt.
- Een leerling regelmatig wordt geslagen, geschopt, bedreigd of buiten de groep wordt gesloten of genegeerd.
- Een leerling wordt uitgescholden vanwege het anders zijn, bv. kleding, uiterlijk, gedrag.
- Een leerling wordt geslagen door een groepje kinderen zonder reden.
- Een leerling wordt bedreigd (b.v. dat degene geslagen wordt als deze de volgende keer geen geld, snoep of iets dergelijks meeneemt).
- Een leerling wordt gehanteerd; onder dwang handelingen laten verrichten zowel door de pester als door de gepeste.

Als dit steeds bij hetzelfde en door hetzelfde kind gebeurt en meerdere keren per week of per dag, dan is er sprake van structureel pesten.

Wij, leerkrachten van basisschool de Schalm, vinden dat we er alles aan moeten doen om kinderen die een groot deel van hun tijd op school doorbrengen, een zo veilig mogelijke omgeving te garanderen.

Voorwaarden om pestgedrag aan te kunnen pakken:

Pesten komt helaas ook bij ons op school voor. Het is een probleem dat wij onder ogen willen zien en op onze school dan ook serieus willen aanpakken.

Daar zijn wel enkele voorwaarden aan verbonden:

- Pesten moet als probleem worden gezien door alle direct betrokken partijen: leerlingen (gepeste kinderen, kinderen die pesten en de zwijgende groep leerlingen die niets doet), leerkrachten en de ouders/verzorgers (hierna genoemd: ouders)
- De school moet proberen pestproblemen te voorkomen. Los van het feit of pesten wel of niet aan de orde is, moet het onderwerp pesten met de kinderen bespreekbaar worden gemaakt, waarna met hen regels worden vastgesteld.
- Als pesten optreedt, moeten leerkrachten (in samenwerking met de ouders) dat kunnen signaleren en duidelijk stelling nemen.
- Wanneer pesten ondanks alle inspanning toch weer de kop opsteekt, moet de school beschikken over een directe aanpak. Zie hiervoor punt 5: stappenplan
- Wanneer het probleem niet op de juiste wijze wordt aangepakt of de aanpak niet het gewenste resultaat oplevert dan zal er overlegd worden over een andere aanpak, eventueel met hulp van externe instanties. Ook kan er advies gevraagd worden aan de vertrouwenspersoon binnen het team.
- Pesten zal door alle partijen moeten worden gezien.
Met partijen bedoelen we leerlingen, onderwijzend en niet- onderwijzend personeel en ouders.
- Voorbeeldgedrag van volwassenen binnen school is van groot belang. In de houding van alle medewerkers moeten kinderen kunnen aflezen, dat wij respect hebben voor elkaar en voor alle kinderen op onze school. Wij moeten in ons gedrag duidelijk laten zien wat wij verstaan onder een veilige school.
- Als pesten de kop opsteekt, dan moet de school beschikken over een directe aanpak.

Preventief pestbeleid

Met behulp van de volgende punten doet de school aan preventie.

De kernpunten in deze aanpak zijn:

1. Denk goed over jezelf en de ander.
2. Pieker niet in je uppie, maar deel je zorgen met de ander, bij voorkeur met je ouders.
3. Denk oplossingsgericht.
4. Geef op een nette manier je mening en doe je voordeel met kritiek die je krijgt.
5. De school maakt onderscheid tussen onvermogen en onwil.
 - a. Is er sprake van onvermogen, dan mag deze leerling erop vertrouwen dat hiermee rekening wordt gehouden. De school draagt zorg voor passende hulp of begeleiding. Deze leerling heeft veel te leren in een moeizaam proces. De omgeving heeft daar begrip voor.
 - b. Is er sprake van onwil, dan krijgt deze leerling een grens gesteld, ook als dat samengaat met onvermogen. Bij onwil kan geen beroep meer worden gedaan op begrip vanuit de omgeving. Die rek is eruit. Het kan namelijk niet zo zijn dat de omgeving overal rekening mee moet houden, en dat het onwillige kind om wat voor reden dan ook “de eigen gang” mag gaan.
6. Hulp in de vorm van een maatje/buddy/tutor (bemiddeling).
7. Duidelijk schoolbeleid en handhaving ervan.

Het klimaat van de School

Basisschool de Schalm vindt een goed pedagogisch klimaat zeer belangrijk. Dat uit zich in aandacht voor normen en waarden die we vanuit de identiteit van de school belangrijk vinden.

Plagen	Pesten
Gelijkwaardig	Machtsverschil
Wisselend "slachtofferschap"	Hetzelfde "slachtofferschap"
Humoristisch	Kwetsend
Af en toe	Vaak/ voortdurend

Wij vinden de sfeer waarin een kind moet opgroeien van groot belang om zo een volwaardig mens te worden. Wij stellen daarom een vriendelijk en veilig klimaat, met orde en regelmaat, op prijs. Pas als het kind zich veilig voelt, kan het zich ontwikkelen. Juist regelmaat geeft het kind kansen. Daarom hanteren we binnen onze school de volgende afspraken in alle groepen en spreken die met de leerlingen door en af. Hierbij wordt rekening gehouden met de leeftijd van de leerlingen.

De afspraken worden "vertaald" naar het niveau van de kinderen en krijgen een plaats in elke klas. We hopen zodoende dat er een preventieve werking vanuit gaat en spreken de kinderen, die zich niet aan de gemaakte afspraken houden, daarop aan.

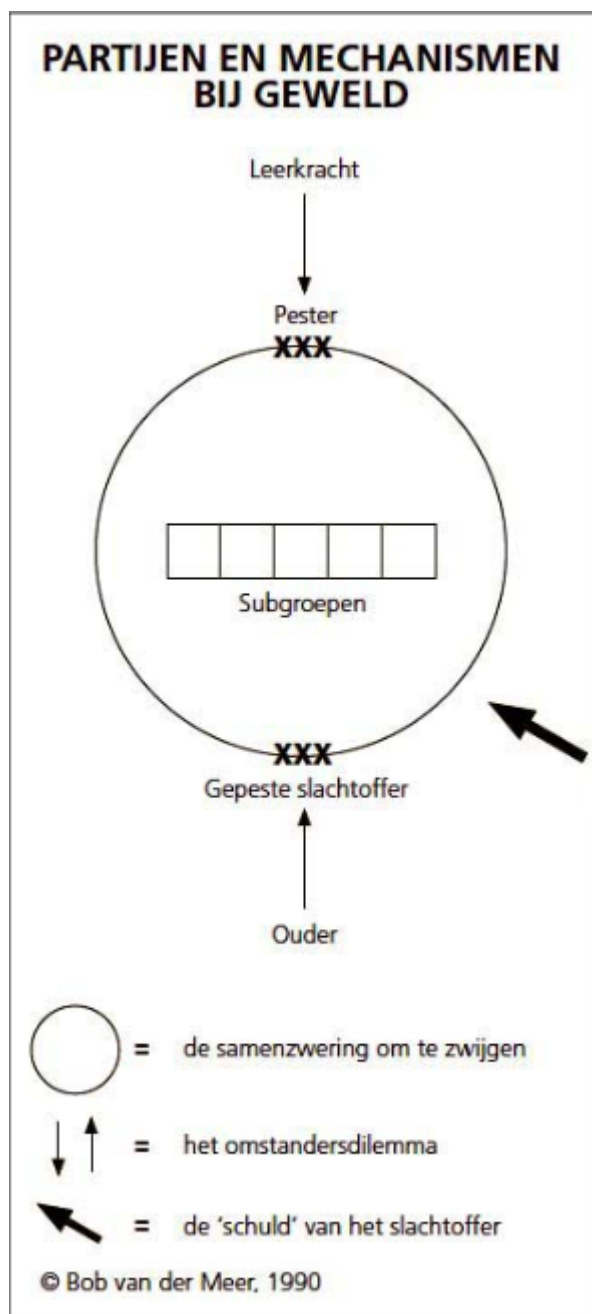
Afspraken:

- Ik behandel anderen, zoals ik zelf behandeld wil worden.
- Ik doe vriendelijk en help waar ik kan
- Ik ben voorzichtig met spullen van mezelf en die van iemand anders.
- Wij spelen zoveel mogelijk met elkaar.

Indien er toch sprake is van pestgedrag.

Indien er toch sprake is van pesten gaan we daar als actief mee om: We gaan uit van de aanbevelingen uit de hier achter beschreven vijfsporen aanpak. Deze is ontwikkeld door de landelijke organisaties voor ouders in het onderwijs. Wil je pesten effectief bestrijden dan zul je de volgende vijf groepen moeten meenemen.

Vijf sporen aanpak:

Bij pesten is er sprake van vijf partijen. De zwijgende middengroep (kolom in het midden) bestaat uit vijf subgroepen:

- de leerlingen die met de pester mee pesten, omdat ze bang voor hem/haar zijn,
- de leerlingen die mee pesten, omdat ze er beter van (denken te) worden,
- de leerlingen die niet mee pesten, maar ook niets doen om een einde te maken aan het gedrag van de pester,
- de enkeling die niet ziet dat er in de klas wordt gepest,
- de enkeling met een hoge sociale status in de groep die het af en toe voor het slachtoffer opneemt.

De andere partijen in het schema zijn de pester (de kruisjes aan de bovenkant), de leerkracht (de pijl van boven naar beneden), ouder (de pijl van onder naar boven) en de gepeste leerling (de kruisjes aan de onderkant).

Leraren:

Leraren hebben een sleutelrol in de aanpak van het pesten. Zij zijn de eerstverantwoordelijken voor de aanpak van het pesten. Het is belangrijk dat zij pesten vroegtijdig signaleren en effectief bestrijden. De leraren worden ondersteund door het interne zorgteam die, als het nodig is, ook buiten de klas met individuele kinderen of met groepjes kinderen aan de slag gaat.

De ouders :

In de volgende fase zal de leerkracht of teamleiders, afhankelijk van de ernst van de zorg, de ouders op de hoogte stellen. Desnoods zal er een door school georganiseerd gesprek plaatsvinden met alle ouders uit de groep om te praten over de oplossing. Leerkracht(en) en ouders proberen in goed overleg samen te werken aan een bevredigende oplossing. De leerkracht biedt altijd hulp aan het gepeste kind en begeleidt de pester, indien nodig in overleg met de ouders en/of externe deskundigen (CED groep, Samenwerkingsverband PO en/of Buurtteam).

Hulp aan de pester

Algemeen:

Er wordt uiteraard met de pester gesproken. Dit kan een probleemoplossend gesprek zijn (op zoek naar de oorzaak) om vervolgens de gevoeligheid voor wat hij bij de gepeste leerling oproept te vergroten, gekoppeld aan afspraken met evaluatiemomenten. Het advies is om de pester even de gelegenheid te bieden om zijn leven te beteren alvorens zijn ouders bij zijn wangedrag te betrekken. Natuurlijk is dit wel afhankelijk van de ernst van het pestgedrag.

Begeleiding van de pester

- Praten; zoeken naar de reden van het ruzie maken/pesten (baas willen zijn, jaloezie, verveling buitengesloten voelen)
- Laten zien wat het effect van zijn/haar gedrag is voor de gepeste.
- Excuses aan laten bieden - In laten zien welke sterke (leuke) kanten de gepeste heeft
- Pesten is verboden in en om de school: wij houden ons aan deze regel; straffen als het kind wel pest, belonen (schouderklopje) als kind zich aan de regels houdt
- Kind leren niet meteen kwaad te reageren, leren beheersen, de „stop-eerst-nadenken-houding“
- Een andere manier van gedrag aanleren.
- Contact tussen ouders en school; elkaar informeren en overleggen. Inleven in het kind; wat is de oorzaak van het pesten.
- Zoeken van een sport of club; waar het kind kan ervaren dat contact met andere kinderen wel leuk kan zijn
- Inschakelen hulp; sociale vaardigheidstrainingen; Jeugdgezondheidszorg; huisarts; GGD

Oorzaken van pestgedrag kunnen zijn:

- Een problematische thuissituatie
- Voortdurend gevoel van anonimiteit (buitengesloten voelen)
- Voortdurend in een niet-passende rol worden gedrukt
- Voortdurend met elkaar de competitie aangaan
- Een voortdurende strijd om de macht in de klas of in de buurt

Hulp aan het gepeste kind

Uiteraard moet ook hulp aan de gepeste leerling worden geboden. Kinderen die voortdurend worden gepest, kunnen op verschillende manieren reageren. De meeste kinderen worden passief en zitten er duidelijk mee. Een enkel gepest kind gaat zelf uitdagen. Beide vormen van gedrag zijn „aangeleerd“, in de zin van „reacties op uitstoting“. Dit gedrag kan ook weer afgeleerd worden. In dit geval zijn bijvoorbeeld sociale vaardigheidstraining, op zelfverdediging, kanjertraining goede interventies.

Begeleiding van de gepeste leerling

- Medeleven tonen, luisteren en vragen hoe en door wie er wordt gepest.
- Nagaan hoe de leerling zelf reageert, wat doet hij/zij voor tijdens en na het pesten
- Huilen of heel boos worden is juist vaak een reactie die een pester wil uitlokken. De leerling in laten zien dat je op een andere manier kunt reageren.
- Zoeken en oefenen van een andere reactie bijvoorbeeld je niet afzonderen ▪ Het gepeste kind in laten zien waarom een kind pest.
- Nagaan welke oplossing het kind zelf wil
- Sterke kanten van de leerling benadrukken
- Belonen(schouderklopje)als de leerling zich anders/beter opstelt
- Praten met de ouders van de gepeste leerling en de ouders van de pester(s) Het gepeste kind niet overbeschermen bijvoorbeeld naar school brengen of „ik zal het de pester wel eens gaan vertellen“. Hiermee plaats je het gepeste kind in een uitzonderingspositie waardoor het pesten zelfs nog toe kan nemen.

Hulp aan de zwijgende middengroep

Om de zwijgende middengroep tot bondgenoot in de strijd tegen het pesten te maken zijn de volgende acties mogelijk:

- Pesten aan de orde stellen in de klas bijvoorbeeld door aandacht voor dit pestprotocol en het onderwerp regelmatig terug te laten komen. Telkens in andere bewoordingen en ook gebruikmakend van verschillende werkvormen.
- Als een leraar met de klas spreekt over pesten, is het raadzaam geen pestsituatie in de klas als uitgangspunt te nemen, maar het onderwerp daar bovenuit te tillen. Gebeurt dit niet dan kan de klas het probleem ontkennen, bagatelliseren, het slachtoffer de schuld geven of zeggen dat het maar een grapje is. Of de pester gaat het slachtoffer voor zijn klikken bestraffen.
- Via rollenspel het buitengesloten zijn aan den lijve ondervinden.

Hulp aan de ouders

We gebruiken de volgende adviezen:

Ouders van gepest kind:

- Houd de communicatie met uw kind open, blijf in gesprek met uw kind.
- Als pesten niet op school gebeurt, maar op straat, probeert u contact op te nemen met de ouders van de pester(s) om het probleem bespreekbaar te maken.
- Pesten op school kunt u het beste direct met de leerkracht bespreken
- Door positieve stimulering en zgn. schouderklopjes kan het zelfrespect vergroot worden of weer terug komen.
- Stimuleer uw kind tot het beoefenen van een sport
- Steun uw kind in het idee dat er een einde aan het pesten komt.

Ouders van pester:

- Neem het probleem van uw kind serieus
- Raak niet in paniek: elk kind loopt kans een pester te worden
- Probeer achter de mogelijke oorzaak te komen
- Maak uw kind gevoelig voor wat het anderen aandoet
- Besteed extra aandacht aan uw kind
- Stimuleer uw kind tot het beoefenen van een sport
- Corrigeer ongewenst gedrag en benoem het goede gedrag van uw kind
- Maak uw kind duidelijk dat u achter de beslissing van school staat

Alle andere ouders:

- Neem de ouders van het gepeste kind serieus
- Stimuleer uw kind om op een goede manier met andere kinderen om te gaan
- Corrigeer uw kind bij ongewenst gedrag en benoem goed gedrag
- Geef zelf het goede voorbeeld
- Leer uw kind voor anderen op te komen
- Leer uw kind voor zichzelf op te komen

Mogelijke signalen van de gepeste

Om goed te kunnen observeren of er sprake is van pestgedrag, zul je als leerkracht de volgende signalen goed in de gaten moeten houden.

- Vaak alleen staan in de pauze.
- Tijdens de pauze bij de leerkracht die surveilleert gaan staan.
- Een spel is “toevallig” steeds net begonnen als hij of zij erbij komt.
- Vaak alleen met jongere kinderen spelen.
- Niet naar buiten willen op school.
- Zuchten, piepen en steunen van andere kinderen, als het betreffende kind een idee oppert, dat wel geaccepteerd zou worden indien een ander kind dat idee aangedragen zou hebben.
- Veel geroddel in de groep.
- Andere kinderen laten zich negatief uit over familieleden van dat kind.
- Indien andere kinderen alles maar stom vinden van het betreffende kind, m.b.t. kleding, haardracht, keuze van de rugzak e.d.
- Als andere kinderen negatiever reageren op een fout van het kind, dan dat ze doen bij hun andere klasgenoten.
- Het kind wil niet meer naar school of geeft aan zich ziek te voelen.
- Het kind is gauw boos of prikkelbaar.
- Het kind wil niet meer buiten spelen en sluit zich op in huis.
- Het kind wordt niet (meer) uitgenodigd op partijtjes van klasgenoten.
- Het kind wordt niet gevraagd bij activiteiten waarbij moet worden samengewerkt.
- Het kind wordt altijd als laatste gekozen tijdens de gymles of bij andere activiteiten indien bovengenoemde signalen opvallen, dient dit altijd besproken te worden met de groepsleerkracht van het kind.

Als één of meerdere van deze signalen opgepikt worden, kan het kind gepest worden, maar het hoeft niet.

Dan wordt het kind gevraagd of het vermoeden van pesten klopt, of dat er “iets” anders aan de hand is. Verantwoordelijk hiervoor is in eerste instantie de groepsleerkracht.

Stappenplan anti-pestprotocol

Op basisschool de Schalm worden de volgende stappen binnen het anti-pestprotocol ondernomen

1. Signaleren door ouder/ leerkracht.

De leerkracht signaleert pestgedrag. De ouder signaleert pestgedrag en meldt dit bij de leerkracht.

2. Individueel gesprek met pester/ gepeste.

Indien er sprake is van incidenten betreffende pestgedrag wordt dat met de betrokken kinderen besproken door de groepsleerkracht. Dit gesprek staat niet op zichzelf, maar wordt regelmatig herhaald om het probleem aan te pakken. Van dit gesprek worden aantekeningen gemaakt in het leerling-dossier van zowel de pester als het gepeste kind.

De leerkracht kan altijd in gesprek gaan met de teamleider of leerkrachten van voorgaande jaren. Pester en gepeste worden met elkaar geconfronteerd.

Collega's worden geïnformeerd.

3. In gesprek met de meelopers (wanneer hier sprake van is)

De meeloper zien wij als een passieve pester. Hij is medeplichtig, blijft op afstand en doet niets om het pesten te stoppen. Hij neemt het niet op voor het slachtoffer. Hij lacht mee met de pester, omdat hij bang is om zelf slachtoffer van de pester te worden.

4. Bepalen of er een gesprek in de groep plaatsvindt

N.a.v. vorige gesprekken wordt besloten of er een gesprek in de hele groep noodzakelijk is. Het pestgedrag wordt dan met de groep besproken. Informatie over pestgedrag valt niet onder "klikken". De groep moet dit duidelijk ervaren. Wijs de groep nog eens op de omgangs- en gedragsregels. De groep kan een positieve invloed hebben op het pestprobleem.

5. Afspraken maken met ouders.

Indien er sprake is van structureel pestgedrag worden de ouders van de pester in het bijzijn van de pester op de hoogte gesteld van de ongewenste gebeurtenissen in een gesprek op school. Dit gebeurt door de groepsleerkracht. Aan het eind van dit oudergesprek worden de afspraken met de pester uitdrukkelijk doorgesproken en ook vastgelegd in het leerling- dossier. Ook de op te leggen sancties bij overtreding van de afspraken worden daarbij vermeld. Gedacht kan worden aan uitsluiting van met name de situaties die zich in het bijzonder lenen voor pestgedrag. Er is een achterwacht waar het kind eventueel naar toe gestuurd kan worden.

Na overleg met ouders kan, de BSO, waar nodig, worden geïnformeerd.

6. Inschakelen MT.

Als er sprake is van pesten, wordt tevens het MT en de andere teamleden op de hoogte gesteld. Het MT wordt, indien nodig betrokken bij de oudergesprekken, die door de pestcoördinatoren worden gevoerd.

7. Inschakelen Externe hulp.

Inschakelen van BCO, Bureau Jeugdzorg, wijkagent, politie, Jeugdgezondheidszorg of huisarts, in overleg met het MT.

8. Schorsing/ verwijdering.

Als dit alles niet werkt, kan er overgaan worden op schorsing en verwijdering van de leerling van de school. Dit gebeurt aan de hand van het door Kerobei opgestelde protocol schorsing en verwijdering.

[protocol Schorsing en verwijdering](#)

Grensoverschrijdend gedrag.

De school heeft als uitgangspunt dat kinderen zich niet willen misdragen. Maar het kan misgaan. Dat is niet erg. Het zijn leermomenten.

- Hoe ga je het de volgende keer doen!
- Hoe herstel je de emotionele en/of materiële schade.
- Kunnen we op deze manier weer verder met elkaar?

Wangedrag kan zich op verschillende manier manifesteren:

- Verbaal: vernederen, schelden, bedreigen, belachelijk maken, bijnamen geven, roddelen, briefjes rondsturen, bedreigen op internet, buitensluiten.
- Fysiek: schoppen, knijpen, slaan, spugen, krabben, bijten, trekken, laten struikelen.
- Materieel: stelen, onder kladden, verstoppert van kleding en/of spullen, spullen kapotmaken van een medeleerling of van school, fietsbanden lekprikken.

Het doet zich een enkele keer voor dat een leerling zich wenst te misdragen en/of vindt daartoe het recht te hebben.

- Ik zit er niet mee. Het is niet mijn probleem!
- Nou en.... moet ik weten.
- Ik doe het de volgende keer weer.

In dat geval wordt ter plekke contact opgenomen met de ouder. Zolang de ouder niet is te bereiken en/of niet op school is verschenen, wordt deze leerling uit de groep geplaatst. De groep wordt beschermd tegen deze leerling. Het gesprek met de ouder wordt oplossingsgericht gevoerd. En voldoet aan de criteria zoals die in het voorgaande zijn omschreven. Als de ouders van mening zijn dat hun kind zich mag misdragen (bij deze invaller, want die kan geen lesgeven; ten opzichte van dat kind, want die doet altijd vervelend, heeft een rare moeder... enz.) wordt de leerling uit de klas gehaald. We noemen dit de eerste verwijdering. Tijdens de verwijdering wordt overwogen of deze leerling kan worden teruggeplaatst in de eigen klas.

Terugplaatsing is afhankelijk van het idee dat de ouders en het verwijderde kind erop nahouden, namelijk:

- Ik heb het recht mij te misdragen.
- Als het kind zich niet wil misdragen dan wordt een begeleidingsplan voor gedrag uitgewerkt, waaraan de ouders meewerken en kan het kind worden teruggeplaatst.
- Als dat niet mogelijk is (de ouders en de leerling zijn van mening dat het zich mag misdragen omdat...), in een andere groep geplaatst.

Stappenplan grensoverschrijdend gedrag:

De volgende stappen worden gezet op Basisschool de Schalm bij grensoverschrijdend gedrag.

1. Directie, teamleider, mentor of ander persoon op school die vanuit “de lijn” (=hiërarchie) inschakelen om te ondersteunen en bij te staan.
2. Contact opnemen met de ouder(s) van dit kind. Proberen ter plekke telefonisch of door middel van directe afspraak met de ouders te overleggen hoe nu verder te handelen. In contact met de ouders wordt verteld wat het probleem is en wat de bedoeling van hun kind lijkt te zijn. Aan de ouders wordt nadrukkelijk gevraagd of zij de bedoeling van hun kind (Ja of Nee), ondersteunen.
3. Zolang de ouders niet op school zijn geweest, wordt de leerling de toegang tot de klas ontzegd. Kern van deze laatste aanpak is de banden van deze leerling doorsnijden met de klasgenoten, zodat niet kan worden gemanipuleerd door deze leerling. Directie beslist in overeenstemming met betrokkenen, ouders en leerkracht over eventuele schorsing van pester van maximaal vijf dagen.

Mocht dit meerdere keren noodzakelijk zijn dan zal er met het Bevoegd Gezag worden overlegd of er een verwijdering procedure voor de pester(s) in gang kan worden gezet.

[protocol Schorsing en verwijdering](#)

protocol cyberpesten

Cyberpesten is een onderdeel van traditioneel pesten. Anonieme berichten versturen via SMS, Twitter, Facebook, What's app, Instagram, Tiktok enz. in de vorm van schelden, roddelen, bedreigen, foto's op internet plaatsen, privé gegevens op een site plaatsen, haatprofielen maken, vallen hier allemaal onder.

20% van de leerlingen krijgt te maken met cyberpesten.

Effecten.

De effecten van cyberpesten kunnen erger zijn dan het traditioneel pesten. Opnames die via de webcam worden gemaakt, worden vastgelegd door een ander. Deze opnames verdwijnen nooit meer en kunnen de hele wereld over gaan. Foto's die eenmaal op internet staan, kunnen niet of nauwelijks meer worden verwijderd.

Verantwoordelijkheid van de school

Vaak gebeurt pesten buiten de school. Het ruziën en pesten gaat op school door. Schoolresultaten lijden eronder. Er ontstaat een onveilig klimaat.

Cyberpesten kan strafbaar zijn. Leerlingen realiseren zich dit vaak niet.

Hoe wil de school cyberpesten voorkomen.

1. Leerlingen bewust maken van de gevaren op internet, de effecten van cyberpesten en de strafbare feiten.
2. Afspraken van internetgedrag en samen met de leerlingen regels maken.
3. Pesten bespreekbaar maken in de klas en de leerlingen elkaar daar op laten aanspreken.
4. Ouders informeren door een ouderavond (niet jaarlijks).

Ouders zijn in het algemeen niet goed op de hoogte van wat hun kind op internet of mobiel doet. Alleen door met de ouders samen te werken is cyberpesten aan te pakken.

Wat zie je terug op onze school

- Onze school moet beschikken over een herkenbare aanpak. Als ouders/verzorgers menen dat de school in gebreke is gebleven bij het oplossen van een pestprobleem volgens dit protocol, dan kunnen zij allereerst terecht bij het managementteam.
- Pas wanneer ook deze afhandeling niet tot tevredenheid leidt, is een beroep op de klachtenregeling (zie schoolgids) mogelijk.
- Op onze school zijn daarvoor interne contactpersonen benoemd, te weten Wendy Janssen en Linda Bongarts. zij zijn leerkrachten van De Schalm.
- De taak van deze contactpersonen is de klager te verwijzen naar de vertrouwenspersoon die door het bestuur is ingesteld. De vertrouwenspersoon gaat eerst na of door bemiddeling een oplossing kan worden bereikt. De vertrouwenspersoon kan de klacht doorgeleiden naar de bovenschoolse klachtencommissie, die door het bestuur is ingesteld. Deze commissie moet zijn samengesteld door de voorschriften, die door de wet zijn bepaald.
- Deze klachtencommissie zal de klacht afhandelen, zoals in de klachtenregeling staat aangegeven.
- De regeling ligt op school ter inzage
- Leerkrachten en ouders onderschrijven gezamenlijk dit pestprotocol, waardoor dit protocol beleid is van de school.

“Het is belangrijk dat alle kinderen zich in hun basisschoolperiode veilig voelen, zodat zij zich optimaal kunnen ontwikkelen en mogen zijn wie ze zijn.

Evaluatie

Dit pestprotocol wordt om de vier jaar geëvalueerd.